

Igen szép

ÁJTATOS ÉNEKEK.

Nagy Szombat_és Husvét napjaira.

- 1.Szombat első napjára stb.
- 2.Értek ide asszonyok stb.
- 3.Atya Isten szolgálója stb.
- 4.Magasztalja az én lelkem stb.

-
/Krisztus mennybemenetele sugárövbén,rémült katonák,megnyilt sir/

-
BUDÁN,1866.

Nyomatott Bagó Mártonnál.

- - - -

Nagy Szombatra.

"Oh szerelmes Istenem"

Szombat első napjára
Elmentek vívtára
Mária és Magdolna
Jézusnak sirhalmára.

De a mint oda értek,
Szivökben megrettentek:
Mert a föld megindula
És az Urnak angyala

Az egeből leszálla
A szent sirhoz járula,
Róla lehengetvén
A követ s reá ülven.

Villámlott tekintete
Fénylett az öltözete,
Az őrzők megtettentek,
Mint holtak,ollyá lettek.

Mond az angyal:mit féltek?
Valljon kitől rettegtek?
Tudom,hogy kit kerestek,
De már itt nem lelitek.

Mert már ő feltámadott,
A mint rég megmondattott,
Értek ide,lássátok,
Hogy nincs már itt Uratok.

m Mondjátok mindnyájan
Az ő tanítványinak,
Hogy majd Galileában
"eglátják valójában.

Alleluja! dicsőség
"egyen neked szent felség!
Alleluját éneklünk:
Vedd kedvesen Istenünk!!.

D Regnázni dalle

Lásd: Ériorgva virágot (S. Holván nap), 424-425 = Feltámasztási
szertartás.

D A felátmadás előtt, mikor viszik körmenetre az Ur Jézust a sirtul.
és akkor keztek ezt az éneket, -mondotta Táskán Bera Józsefné, 1929.

Istenem, te megvizsgáltál és jól ismersz engemet,

Jól tudod, hova visz utam s látod ~~kat~~tem, feketemet.

Még nyelvem~~er~~ sem jön a szó, már előtted ~~du~~va van,
És minden részről tart kezed minduntalan. /... bezárva ...

E tudásog meghaladja elmémet, csudálkozom,
Hova menyjek, merre fussak, szinedelől, nem tudom.

Hogyha felhatok az égbe, ott talállak tégedet,
Ha leszállnék a pokolba, látnám jelenlétedet.

És ha messze tengeren túl szállnék angyal szárnyakon, /... hajnal.../

Oda is jobbod visz engem, s tar fenn ott mindenkoron.

És ha mondom, a sötétségtől elföd engemet,
Nem föd el, mert a sötét éj fényes napvilág nekem.

Áldalak, mert bémulandó, mit kezed mivel,
Alkotóm vagy, bár anyámnak te rejtél méhébe el.

Láttad, ~~hinn~~ testem, mind szövődött, irva könyvedben vala,
Éltem minden napja, melynek messze volt még hajnala.

Ó, mi végtelen felőled eszmémnek ~~serge~~,
Megszámlálnám, ám de ^{bb}tőled az, mint a tenger fővénye.

Hogyha az elmélkedésbe már végkép elfáradok,
És elalszom, fölédredvén, mégis csak veled vagyok.

Ó, bár messze távoznának mindazok, kik állenenem, /elle ned/

Gyögössem szólnak, halmozván a vétkékre vétkeket.

Nem tartok többé azokkal, kik ~~teged~~ káromlanak,
Egyedül neved dicséreje itt minden sziv és ajak.

És azért Uram, figyel reám, ki jól ismersz engemet,
Szent törvényed régi utján vezesd minden léptemet.

Dicsősség neked, ó, Atay, Fiú, Szentlélek Isten,
Miképpen kezedben vala, most és mindörökkön, ámmen.

"A Vörös mester tanított és annak a könyvéből leirtam"-mondotta Táskán
Bera Józsefné, 1929.

Második ének.

Feltámadás után húsvétől áldozóiig.

Dallama: Mindenszentek az Istennek.

Feltámadt az ég föld Ura,
Győzött az Isten háránya,
Meghala őm a keresztén Alleluja,
Megváltott szent vére árán Alleluja.
megmutatta nagy hatalmát,
Elvette a pákol kinját,
A Sátánnak nincs hatalma, alleluja,
Elrontotta a keresztén, alleluja.
Jézus az igazság napja,
Szent hitünknek tanítója,
Drága piros szent vérében Alleluja,
Tündöklék szent győzelmében Alleluja.
Angyal zengett jászolánál,
Angyal vigasztalt sirjánál.
Zengje szívünk örömevel, Alleluja,
Az Angyalok szeregével Alleluja.
Láttam angyalt fényességben,
Ki hozzám szólt békességben,
Láttam Urunk keszkenőit Alleluja,
Ott maradott lepedőit Alleluja.
Örvendjétek keresztények,
Feltámadt az üdvösségtek,
Fányes angyal jelentette Alleluja,
Feltámadt az Isten fia Alleluja.

Dicsőség legyen Istennek,
Atya, Fiu, Szentléleknek,
Tisztelet szüz Máriának Alleluja,
Az Ur Jézus szent anyjának Alleluja .